

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDŐI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2005/6

**„Nem a félelemnek a lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.”
(2Tim. 1,7)**

2005-ben konfirmált fiatalok

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Anya kimenője

Mintegy 200 anya, nagymama, és leendő anyuka (néhányan más gyülekezetből is) jött el április 22-én délután a nagyerdei templomba, hogy egy kellemes estét töltsön együtt.

A három órás alkalmon Püskiné Szécsi Judit igei bevezetése mellett gyülekezeti tagjaink és a vendégek is szolgáltak. Kitty de Ronde, a konferencia társszervezője vidám gondolatébresztő képeket vetített. Nagyné Koch Noémi egyszemélyes jelenetet adott elő, ami Bokorné Máthé Gabriella bizonyágtételével az anyaság szépségén és nehézségein gondolkodtatott el bennünket.

Az alkalmat a SZIKE (Szabolcsi Ifjúsági Keresztény Egyesület) zenekarának szóló-énekei, és az általuk vezetett közös éneklés tette felemelővé és emlékezetessé.

A találkozó fő előadását „Anyá kimenője” címen az Egyesült Államokból érkezett Jill Savage tartotta sok humorral. Elhangzott, hogy

- az anyaság nagyon fontos hivatás
- a gyermekek nevelése közben maradjon meg a házastárssal való kapcsolat elsőbbsége
- az anyaság nem háztartásvezető, hanem otthonteremtő hivatás
- a kegyelem nagyon fontos a gyermeknevelésben is
- csak Istennel tudunk győzni a problémák felett anyaként is.

Mivel a résztvevők fél kilencig „kaptak kimenőt”, így a hátralévő idő beszélgetéssel, szeretetvendégséggel telt el. Az előadást felvettük és kazettára másolás igényelhető.

Újra találkozhatunk novemberben a Főnix csarnokban, ahol Linda Dillow tart előadást lányoknak és asszonyoknak.

Püskiné Szécsi Judit

Hogyan formált az Úr...

(Elhangzott az „Anyá kimenője” címmel tartott női konferencián.)

Húszévesen mentem férjhez, s nagyon vártam első gyermekünk megszületését.

Férjemmel együtt lelkesedve terveztük a jövőnket, többek között azt, hogy sok gyereket szeretnénk kis családjunkban.

Tele voltam tervekkel és elképzelésekkel, hogy hogyan is fogjuk, fogom nevelni gyermekeinket. Elérkezett a várva várt nap, és megszületett első kisfiunk.

Az öröm és boldogság mellett azonban két másik, nem várt érzés is megszületett, mégpedig az aggodás és a felelősségérzet, mely súlyos teherként nehezedett rám.

Második gyerekünk megérkezésekor ezek az érzések fokozódtak. Harmadik gyerekünk megszületésekor szinte már elviselhetetlenné vált. Úgy éreztem, hogy összeroppanok...

Gyülekezetünk lelkesnőjétől egy kedves meghívót kaptam az akkor kezdődő kismamakörre. Kíváncsian indultam el az első alkalomra, melyen nagyon jól éreztem magam. Így jártam el hétről-hétre, évről-évre minden szerdán délelőtt. Sokszor bizony keserves áldozatok árán jutott el az ember egy-egy ilyen alkalomra.

Pl.: az ebédet előre el kellett készíteni, felborult a kisbabám megszokott napi-rendje, a buszról lemaradtunk, stb. Mégis elmondhatom, hogy az itt eltöltött 6 év alatt, rengeteget tanultam, erősödtem a hitben, barátságok és kapcsolatok alakultak ki kismamatársaimmal.

A kismamakörön sok mindenről szó volt. Tanultunk Istenről, férjünkről, magunkról, házastársi kapcsolatainkról, gyermekeinkről, s ezek fontossági sorrendjéről.

Egyik alkalommal döbbsentem rá, hogy nem Isten elgondolása szerint való a

...gyermekeimen keresztül?

fontossági sorrend az életemben. Minden elé kerültek gyermekeim. Sokat segített Linda Dillow „A társ” című könyve. Nagyon komolyan vettem a fejezetekhez kapcsolódó kérdéscsoportokat, melyek a könyv hátuljában találhatók. Isten megáldotta az akarást, meghallgatta imáimat. Lassan a fontossági sorrend a helyére került életemben (Isten, férjem, gyerekeim, saját magam). Ezzel együtt lassan eltűnt az aggodás szorító érzése is.

Negyedik gyerekünk megérkezése után fizikailag és lelkileg megerősödve egy ima hangzott el szívemből: „Uram kérlek, mutasd meg, hogy hol van az én szolgálati területem!” Isten nagyon hamar válaszolt kérésemre. Egyik nap ugyanis rossz közérzettel ébredtem. Ahogy teltek a napok, egyre inkább bizonyossá vált, hogy Isten új jövővényel áld meg minket.

Öt apró gyermek! Sokan ránk csodálkoztak az utcán. Többször elhangzott a kérdés: „Hogy mertünk ilyen sok gyermeket vállalni?” Válaszaim igazak voltak, de mégis hiányosak, vagyis félígazságok. Mi is sokan vagyunk testvérek. Nem kell csodálkozni, nagyanyáink idejében is sok gyereket vállaltak... stb.

Mindig rossz érzésem maradt az ilyen válaszok után. Egyik reggeli csendességi igém a következő volt:

„Aki szégyell engem az emberek előtt, azt én is szégyellni fogom az én Mennyei Atyám előtt.”

Nem akartam, hogy Jézus szégyelljen engem, és én sem akartam már mások előtt szégyellni Megváltómat, Jézust. Nehéz volt, de sikerült az áttörés.

Akkor, és most is ez az egyik szolgálatom, hogy kész legyek hirdetni Krisztust édesanyaként.

A világ ezt sugallja, mondja: „Valósítsd meg önmagad!” „Légy csinos, szép, fitt, aki könnyedén veszi az élet problémáit.” „Boldog leszel, ha kicsit házat veszel.” „Jó anya vagy, ha mindent megveszel gyermekednek” és sorolhatnám.

Isten nekünk pedig ezt ígéri: „Boldog mindenki, aki az Urat féli és az ő útjain jár.” (Zsolt 128,1)

Ezt az ígéretet kívánom nektek édesanyáknak is.

Bokorné Máthé Gabriella

Arcok a táborelőkészítő munkatársi körből

*Rendbogyó hittan órán a hatvanisok
(Nagytemplom, Refi) – 2005. 05. 31.*

Merre nézz?

(A Debreceni Református Kollégium diáktalálkozója keretében megemlékeztünk a diktatúrák áldozatairól. A hátrátételt szenvedettek részéről két vallomás hangzott el. Kovács Tibor lelkész – ny. gyógypedagógus, gyülekezeti tagunk vallomását közöljük.)

E rövid, szubjektív visszaemlékezés címéhez, egy pünkösdi Igét olvasok fel:

„Mit álltok az ég felé nézve...? – kérdezték az angyalok a felhők irányába tekintő tanítványoktól (ApCsel 1,11).

Fiatalkorunkban automatizálódott bennünk, hogy fontosnak tartott dolgok, személységek előtt „jobbra nézz!”, „balra nézz!” vezényszavaknak engedelmeskedjünk.

Vári Sándor tanár úr a Refiben ezt egy kedvünkre valóbbal egészítette ki, ha valamilyen irányba való nézést diktált, amikor csoportokban sétáló dóczyista lányokat láttunk jönni.

Azután jött egy korszak, amikor csak a „balra nézz!” parancsszava hangzott el – egyházunkban is. Akik ennek nem engedelmeskedtek, kisebb-nagyobb hátrátételt szenvedtek.

Visszatekintve, ennél fájóbb következményei lettek a félretételeknek. A képességeikkel és kegyelmi ajándékaival szolgálók hiánya, a lelki és szellemi elit lefejezése, azóta is, alig pótolható egyházunk és nemzetünk életében.

Nem vagyok egyháztörténész. A kortársi, baráti emlékezés műfajában most csak néhány nevet említek meg egyházkerületünk vonatkozásában.

50 évvel ezelőtt Szabó Imre esperes halálos ágya mellett imádkoztunk Ádám Jenővel a debreceni Klinikán. Mit adhattott volna még népének, egyházának lelki ajándékaival?

Vagy Balla Árpádra gondolok, aki egy apró nyírségi faluba száműzve – rendőri felügyelet alatt – végezhetett lelkészi szolgálatát, és írta naponta irodalmi színvonalú „péntekhegyi leveleit”.

Vagy Papp Bélára, Szenes Lászlóra, Bakó Lászlóra, Kálmán Sándorra, Berényi Józsefre, Szabó Bélára gondolok imádkozó társaim közül, akik a templomukba elzarándokolt teológusokat is nevelték a puritánus-kálvinizmus hivatástudatára. A megújulási mozgalom megyei elhivatottjai közül Tussai János és Gál Mihály nevét említeném meg, akiknek élete kettétört, ha emléke nem is. Az ilyen embekeket – világi hivatásukat példamutatóan gyakorló „világi” munkatársaikkal együtt – „idejében” félretették a meghirdetett „keskeny útról”, egy-egy megközelíthetetlen falucska sáros útjára.

Vagy Fekete Péter barátom emlékét idézem fel, aki akkor valamelyik nagyhírű professzor utódja lehetett volna, ha szét nem tépik kinevezési okmányát.

Pedig az ötven évvel ezelőtti megfogalmazott tiltakozó Memorandum élénk visszhangot váltott ki a lelkészörökben és presbitériumokban egyaránt. Mindezeknek is köszönhető, hogy nehezen lehetett visszafogni, elhallgattatni egyházunk igazi lelki-őrállóit a fenyegetésekkel, vagy ígéretésekkel az ötvenes években. És nem is lett olyan szolgalelkűvé tagjaiban a „szolgáló egyház”, mint ahogyan néha – a cenzúrázott dokumentumok alapján – állítani szokás.

A kollégiumi nevelésben a reformáció, reneszánsz magyar „csuporkákon” is zománc maradt. Később is közösségi öntudattal próbáltuk „magyarítani” a külföldről érkezett nemes szellemi hatáso-

Merre nézz?

kat. A totális eszmék itt a Kollégiumban mindig idegenek maradtak.

Merre nézz? Kettős hivatástudatom közt a kérdésre Karácsony Sándor és Makkai Sándor adta a legjobb mintát, a hidat a Kollégium és a Pedagógiai Intézet közt. A magyarság szerepének és a debreceni lelkiség feladatának is ezt a HÍD szerepet vallották, mint Istentől adottat.

A felfelé nézés prioritása után arra is, amerre a Visszavárt Megváltó nézett: lefelé, a lent maradt rászoruló felé, családjunk, gyülekezetünk, városunk, népünk és a mai világ reánk váró feladatai felé. Az „orando et laborando” kettős-egy parancsa szerint.

Kovács Tibor

(Elhangzott a Debreceni Református Kollégium Baráti Körének 2005 május 21-i gyűlésén)

Kétsorosok

LÁZADTÁL AZ IGE ELLEN?

NEM ÉN, CSAK AZ IGA ELLEN.

KOVÁCS TIBOR, 1956

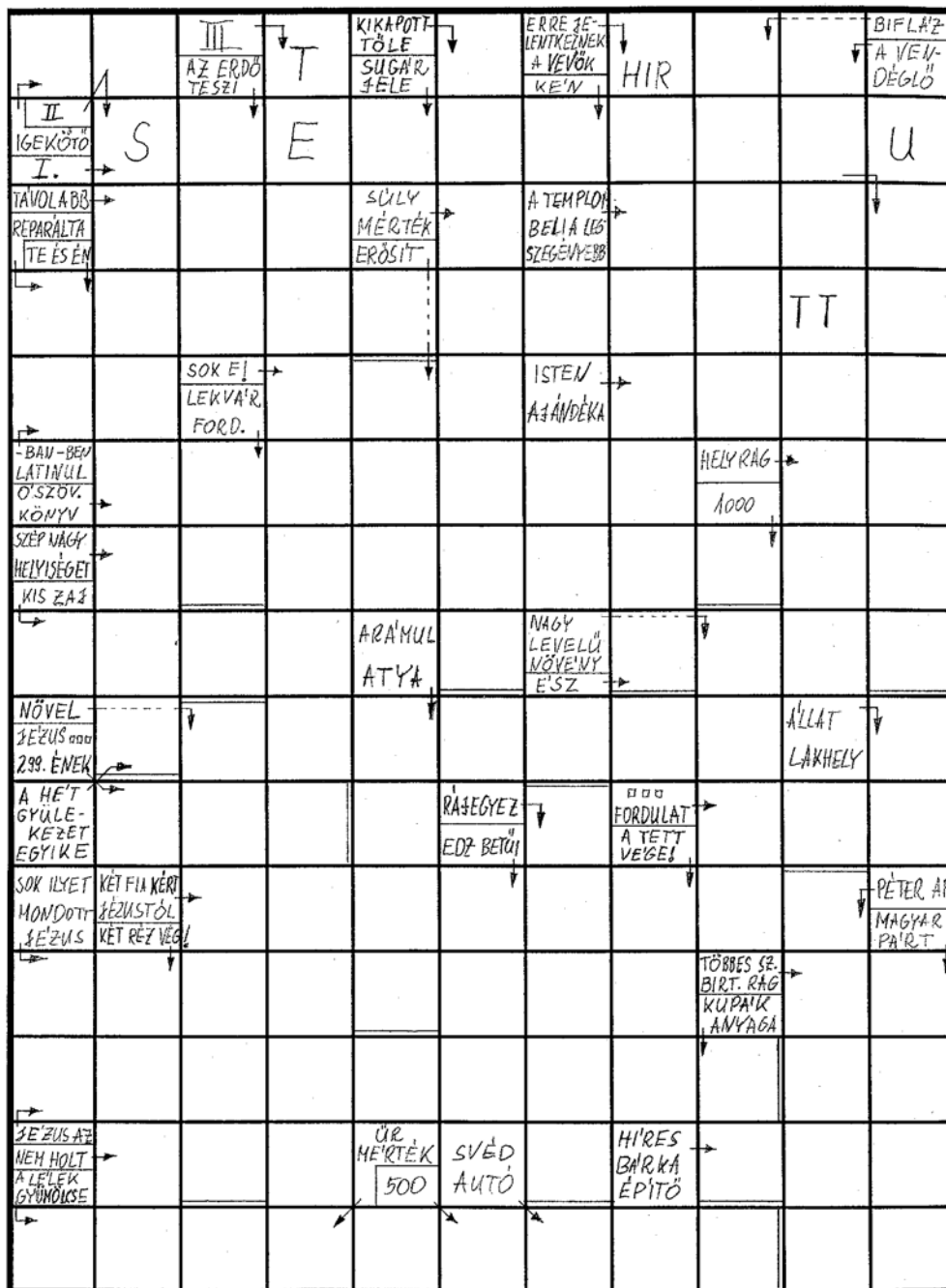
**TISZTELETESNEK NEM KELLETTEM.
MARADOK TISZTES TISZTELETLEN.**

KOVÁCS TIBOR, 1963

Pünkösdkor volt az évadzáró áhítat

Keresztrejtvény

JÉZUS SZAVAI: I, II, III

Ötvös Csaba

Gyermekeknek

A NAGY KÖNYV

Még zajlik az a felmérés hazánkban, amelyik először azt vizsgálta, hogy melyik az a 100 könyv, amit legtöbben szeretnek. Ezek közül kerül kiválasztásra a kedvenc 12. Én is bementem egy könyvesboltba, hogy kérjek családom számára szavazólapokat. Arra gondoltam, hogy beírom a Bibliát, a könyvek könyvét. De csalódnom kellett, mert a szavazólapon ez állt: írjuk be kedvenc magyar és külföldi regényünk címét! Tehát regények közül kellett választani, így a Bibliára nem lehetett szavazni. Szeretek olvasni, sok kedves olvasmányélményem van, nem volt nehéz választani 2-t. De hiányérzetem megmaradt, hiszen az igazi nagy könyv: a Biblia. Ez a legolvasottabb könyv az egész világon. Nincs még egy olyan írásmű, amelyet ilyen régóta és ennyi nyelvre lefordítottak volna. Több mint 1000 nyelvre. És ez a szám folyamatosan nő, ahogyan újabb és újabb fordítások készülnek, akár egészen különleges törzsi nyelvekre is. Pl. gyülekezetünk egyik tagja is közreműködött egy Pápua Új-Guineában élő törzs nyelvére történő fordításban. Elmesélte templomunkban, hogy milyen döbbenetes élmény volt a bennszülöttek számára először hallani felolvasást a Szentírásból, anyanyelvükön.

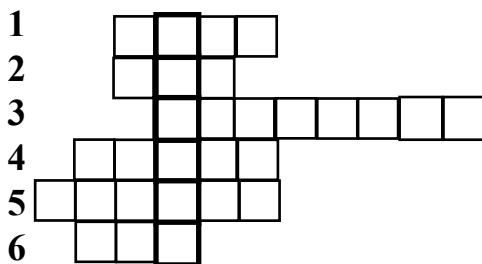
Ahogyan a könyvtárakban bizonyos rendszer szerint vannak elhelyezve a könyvek, a Biblia is könyvek rendszere. Két fő része van, az Ó- és az Újszövetség. Különféle típusú szövegfajták szerepelnek benne: elbeszélések, névjegyzékek, családfák, történetek, dalok, levelek, imádságok, bölcs mondások, stb. A bibliai könyvek nem egy időben, és nem egy személy által íródtak, hanem kb. 1000 év alatt jöttek létre, hitünk szerint a Szentlélek ihletése által.

Vannak gyermekeknek szóló Képes Bibliák is, amelyekben sok szép kép van, és jól érthető, élvezetes formában vannak megírva. Az olvasni tanuló gyerekek ezeken is gyakorolhatják az olvasást. Ha ezeken a történeteken nőnek fel, könnyebben fogják majd a Bibliát is forgatni. Legyen minden gyereknek Képes Bibliája, és aztán később saját Bibliája! Olvassuk a **nagy könyvet** minél gyakrabban!

Rejtvény:

Megfejtés: a nagy könyv.

1. Híres bibliai testvérpár egyik tagja.
2. Bizalom Istenben.
3. József legfiatalabb testvére.
4. Ószövetségi próféta: tüzes szekér ragadta az égbe.
5. Megfejtette Nabukodozonor álmát.
6. Beszélgetés Istennel.

Márta néni

„Saul, Saul, miért üldözöl engem?” (ApCsel 9,4)

Hírek

- ♦ **Vakációs gyerekhét** lesz június 20-24, hétfő-péntek délelőttönként 9-12 óra között a gyülekezeti termekben hittanos gyermekeknek.
- ♦ **Sporthét hittanosoknak** június 27-július 1, hétfő-péntek délelőttönként 9-12 óra között.
- ♦ **Zsuzsivonatos kirándulás** június 25-én, szombaton a 9 órakor indulunk, visszafelé pedig legkésőbb a 6 óras vonattal jövünk. (Rossz idő esetén elmarad).
- ♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** időpontja a februárban meghirdettnél egy héttel korábban, azaz **július 4. hétfő és július 10. vasárnap** között lesz Sátorajáújhelyen.

Imádkozzunk...

- ♦ gyermekheteinkért
- ♦ táborozásunkért
- ♦ lelki feltöltődésért

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

- Jún. 12.** Farkas Alíz orgonál.
Jún. 19. A Cantus Decorus együttes énekel. Művészeti vezető: Gyülvészi Péter.
Jún. 26. Farkas Alíz orgonál.
Júl. 3. A Flautando együttes fuvolázik, Erdélyi Krisztina csembalózik.
Júl. 10. Vas Krisztina orgonál.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a Szivárvány is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943
Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)
A városi református **Méliusz Rádió** a 88 MHz-en az URH sávban fogható.

SEGÍTS...

adományoddal azokon, akik anyagi nehézségek miatt nem tudnának eljönni Sátorajáújhelyre, a gyülekezeti csendes-hetünkre. Missziói adományok a lelkészi hivatalban fizethetők be. Köszönjük!

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Fejléc: Betűvető Bt. Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 600 példányban
13. évfolyam 6. szám, megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917